

NIEWYGARBOWANY (1) *part praet pass pf*

A sg m niewygarbowany.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. wygarbować.

Nie wyprawiony, surowy; w przen:

Zwrot: »niewygarbowany język mieć« = mówić jak prostak: Sonare pingnae et peregrinum dicuntur rudes Poëtae, Grubo brzmieć/ nie wygárbowany język mieć Mqcz 402a.

Synonimy, gruby, niewycudzony, niewyczosany, sprosny.

Cf [WYGARBOWAĆ]

MF